

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 32Csp/73/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120204725
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120204725.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: Š. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/XX, XXX XX J. X. Y., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 105,60 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 105,60 Eur odo dňa 28. apríla 2020 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 13.2.2015, v časti 2. Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia - bod 2.17., v znení: „Dlžník/Spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: a) poplatky podľa ZoÚ, b) úrok z omeškania, c) zmluvný úrok z úveru, d) splátka istiny úveru.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 20. apríla 2020 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 105,60 Eur, spolu s úrokom z omeškania z dlžnej sumy. Zároveň určil zmluvnú podmienku uvedenú v bode 2, bod 2.17 Zmluvy za neprijateľnú zmluvnú podmienku a priznal trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvoril Spotrebiteľskú zmluvu dňa 13.02.2015, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 3.500 Eur, ktorý sa zaviazal splácať v 108 mesačných splátkach vo výške 60 Eur. Mal za to, že Zmluva o úvere neobsahuje druh spotrebiteľského úveru, dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov. Zároveň je toho názoru, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o výške RPMN, kde je uvedený údaj RPMN 15,96 %, pričom správna RPMN je 16,26 %. Na základe toho požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobca poukázal aj na neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá umožňuje dodávateľovi započítať jeho platby na iný účel, akým je splatenie úveru, pričom už niekoľkými súdmi bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobcu vyjadril v písomnom podaní zo dňa 15.04.2020, v ktorom žiadal žalobu žalobcu zamietnuť. Mal za to, že zmluva obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti. Zo zmluvy vyplýva druh spotrebiteľského úveru, ktorý je zrejmý z označenia zmluvy o úvere, zo zmluvy vyplýva doba trvania zmluvy, 108 mesačných splátok s rovnakým dátumom splatnosti. V zmluve je uvedený aj termín konečnej splatnosti úveru. Žalobca vychádzal pri výpočte RPMN z internetovej nezáväznej kalkulačky,

ktorá nezohľadňuje novelizáciu právnych predpisov. Z tohto dôvodu je žalovaný toho názoru, že výška RPMN je správna, rovnako aj priemerná RPMN. Zmluva neobsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

3. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril vo svojom písomnom podaní zo dňa 21. mája 2020, v ktorom zotrval na svojom právnom názore. Bol toho názoru, že zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

4. Žalovaný vo svojom písomnom podaní zo dňa 21. mája 2020 zotrval na svojej právnej argumentácii.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

6. Dňa 13.02.2015 bola medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom podpísaná Zmluva o úvere lepšia splátka, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 3.500 Eur, pri mesačnej splátke 60 Eur, úrokovej sadzbe 14,90 %, RPMN predstavovala 15,96 %, priemerná RPMN 17,33 %, počet splátok predstavoval 108.

7. Podľa článku 2.17 Zmluvy o úvere, dlžník/spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: a) poplatky podľa ZoÚ, b) úrok z omeškania, c) zmluvný úrok z úveru, d) splátka istiny úveru, pričom platí, že v prípade viacerých pohľadávok banky voči dlžníkovi/spoludlžníkovi sa platby dlžníka/spoludlžníka započítavajú najskôr na pohľadávky skôr splatné

8. Žalobca súdu predložil interaktívnu kalkulačku na výpočet RPMN, podľa ktorej je výpočet RPMN 16,26 %.

9. Nespornou skutočnosťou medzi stranami sporu podľa výpisu z účtu bolo, že žalobca na daný úver zaplatil žalovanému sumu 3.605,60 Eur.

10. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 27. septembra 2021, na ktorom právny zástupca žalobcu zotrval na právnej argumentácii, žalobe žiadal vyhovieť. Súdu predložil originál Zmluvy o úvere lepšia splátka zo dňa 13.02.2015, kde je automaticky cestou elektronického systému žalovaného zaškrtnutá zmluvná podmienka uvedená v bode 2.17 zmluvy, to znamená žalobca ju nijako nemohol ovplyvniť, keďže bola vygenerovaná systémom. Z tohto dôvodu považoval aj výsluch žalobcu za nedôvodný. Právny zástupca žalovaného zotrval na písomných a ústnych prednesoch, žalobu žiadal zamietnuť.

11. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnému ku dňu 13.02.2015 (ďalej len Zákon č. 129/2010 Z.z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (<<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>18) (<<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=13.02.2015>>) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných

prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o)

úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p)

upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q)

veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r)

výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s)

informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t)

právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u)

spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v)

informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w)

právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x)

názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y)

priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a)

zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=13.02.2015>>,

b)

zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c)

zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=13.02.2015>> alebo

d)

v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e)

veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

12. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 13.02.2015 uzatvorená Zmluva o úvere lepšia splátka, na základe ktorej bol žalobcovi ako dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 3.500 Eur, ktorý sa zaviazal splácať v mesačnej splátke vo výške 60 Eur, v počte splátok 108, RPMN predstavovala 15,96 %, priemerná RPMN 17,33 %, dátum konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý na 25.02.2024 a žalobca bol povinný splácať splátky v počte 108.

Súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že uzatvorená Zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, pričom súd preskúmal jednotlivé obligatórne náležitosti Zmluvy o úvere. Ako prvý nedostatok náležitostí namietal žalobca druh spotrebiteľského úveru, dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. S uvedenou argumentáciou sa súd v žiadnom prípade nestotožňuje. Je toho názoru, že druh spotrebiteľského úveru je zrejmy zo samotnej Zmluvy o úvere lepšia splátka, ktorý vyplýva priamo z označenia zmluvy o úvere. Označiť úver za bezúročný z takéhoto dôvodu, aký uvádza žalobca, je podľa názoru súdu viac ako diskriminačné voči akémukoľvek veriteľovi. Pokiaľ ide o dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti zmluvy, aj pre priemerného spotrebiteľa je zrejme, že žalobca ako dlžník mal splácať úver v celkovom počte splátok 108, so splatnosťou prvej splátky 25. marca 2015 vždy k 25. dňu v mesiaci, pričom termín konečnej splatnosti úveru priamo vyplýva z článku 2, bod 2.1 Zmluvy o úvere lepšia splátka a je ním deň 25.02.2024. Žalobca ako priemerný spotrebiteľ vedel, že doba splácania úveru bola dohodnutá na 108 mesačných splátok s rovnakým dátumom splatnosti. Počet splátok a doba trvania zmluvy o úvere pri danom skutkovom prípade je totožným údajom, čo si žalobca ako priemerne uvedomelý spotrebiteľ musel vedieť uvedomiť a vyhodnotiť. Aj z rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica v konaní spisová značka 41Co/10/2018 v rozhodnutí zo dňa 16.08.2018 odvolací súd uviedol: „ Z počtu splátok úveru 96 mesiacov vyplýva doba trvania zmluvy, z ktorej priemerný spotrebiteľ, ktorým bezpochyby je aj samotná žalobkyňa vie presne určiť termín konečnej splatnosti úveru.“ Na okraj odvolací súd uviedol, že zákonodarca predmetnou vyššie uvedenou novelou zákona o spotrebiteľských úveroch vypustil zo zákona povinnosť uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere termín konečnej splatnosti úveru, pretože uvedené bolo v rozpore aj so Smernicou číslo 2008/48 ES. Na základe vysloveného názoru sa odvolací súd nemohol stotožniť s tvrdeniami žalobkyne, že v zmluve nebola určená doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru. Formalistický výklad, ktorý spotrebiteľovi umožňuje vyhnúť sa úhrade úrokov len z dôvodu, aký uvádza žalobca, to znamená lebo spotrebiteľ predsa sám si nemusí vedieť vypočítať z počtu splátok 108 termín konečnej splatnosti, respektíve na akú dobu uzatvára zmluvu o úvere, aj priemerný spotrebiteľ si podľa názoru súdu dokáže určiť, aká dlhá je doba uvedená v zmluve a termín konečnej splatnosti úveru, preto sa súd s týmto názorom v žiadnom prípade nestotožňuje.

13. Ako druhou sa súd zaoberal otázkou náležitosti celkovej čiastky na úver, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť ako obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona číslo 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť je v zmluve uvedená vo výške 6.325,40 Eur. Po prepočte súdu, ak sa vynásobí výška mesačnej splátky s počtom splátok t.j. 60 Eur x 108 splátok, celková čiastka ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť predstavuje sumu 6.480 Eur a nie ako je to deklarované v zmluve vo výške 6.325,40 Eur. Tento nesprávny údaj o celkovej čiastke na úver spôsobuje sám osebe bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

14. Rovnako je súd toho názoru, že v zmluve o úvere je nesprávne uvedený údaj o RPMN vo výške 15,96 %. Žalobca v rámci žaloby predložil výpočet RPMN, z ktorého vyplýva výška RPMN 16,26 %. Pri námietke žalovaného, že RPMN je vypočítané správne, žalobca opätovne súdu podľa oficiálnej internetovej kalkulačky Ministerstva financií Slovenskej republiky z portálu finančnej osvety a ochrany spotrebiteľa predložil výpočet výšky RPMN, kde sa už vyžaduje zadať aj dátum uzatvorenia úverovej zmluvy, pričom opätovne súdu žalobca predložil dôkaz, že pri splátke vo výške 60 Eur, počte splátok 108 Eur a čerpaní úveru 3.500 Eur a splatnosti jednotlivých splátok je výška RPMN 16,26 % a celkové náklady spotrebiteľa predstavujú sumu 6.480 Eur. Súd je toho názoru, že výška RPMN, ktorá je uvedená v zmluve nezodpovedá skutočnosti a je uvedená v neprospech spotrebiteľa, čo opätovne spôsobuje podľa § 11 ods. 1 písm. d) Zákona číslo 129/2010 Z.z. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Podľa internetovej kalkulačky z portálu finančnej osvety a ochrany finančných spotrebiteľov zriadený Ministerstvom financií Slovenskej republiky, v ktorej sa zohľadňuje aj to, kedy bol úver poskytnutý, a teda za akej právnej úpravy, keďže je iný vzorec pre výpočet RPMN v zákone číslo 258/2001 Z.z. a iný v aktuálnej právnej úprave zákona číslo 129/2010 Z.z., je teda nepochybné, že skutočná výška RPMN bola podstatne vyššia ako je hodnota uvedená v zmluve. Súd súhlasí s názorom žalobcu, že logickým dôsledkom tejto skutočnosti je záver vyplývajúci z prípadu, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V prípade, ak žalovaný bol toho názoru, že výška RPMN je v zmluve uvedená správne, respektíve výpočty RPMN sú nezáväzná a nesprávne, bolo jeho povinnosťou súdu predložiť dôkaz o tom, že výška RPMN, ktorá je deklarovaná v zmluve v článku 2.1 vo výške 15,96 % je uvedená správne. Žalovaný takýto dôkaz súdu nepredložil, a preto súd je toho názoru, že RPMN v zmluve je uvedená nesprávne.

15. Rovnako sa súd stotožňuje s argumentáciou žalobcu, že Zmluva o úvere lepšia splátka zo dňa 13.02.2015 neobsahuje správny údaj o výške priemernej RPMN, ktorý je v zmluve deklarovaný vo výške 17,33 %. Hodnota RPMN pre ostatné spotrebiteľské úvery vo výške od 1.500 Eur do 6.500 Eur so splatnosťou od piatich do desiatich rokov je vo výške 16,16 %, a to podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrťrok roka 2014. Platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15-tich kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok (§ 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch). Keďže zmluva bola uzatvorená dňa 13.02.2015, bolo potrebné vychádzať z údajov súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi, a to za 4. štvrťrok roka 2014, kde pre spotrebiteľské úvery od 1.500 do 6.500 Eur za obdobie od piatich do desiatich rokov predstavuje 16,16 %. Súd uzatvára, že v zmluve sa rovnako v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) nachádza uvedenie nesprávnej priemernej hodnoty RPMN, čo spôsobuje podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona číslo 129/2010 Z.z. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. V tomto spore nebolo spornou skutočnosťou, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 3.500 Eur, z ktorého podľa prehľadu splátok a úhrad uhradil žalovanej sumu 3.605,60 Eur. Súd tak rozdiel vo výške 105,60 Eur po prijatí záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru zaviazal žalovanú žalobcovi zaplatiť. Úrok z omeškania v súlade s § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády číslo 87/1995 Z.z. bol priznaný žalobcovi deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanému.

16. Ako ďalším žalobným petitom sa súd zapodieval otázkou určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky v časti 2, bod 2.17 Zmluvy o úvere. K uvedenej argumentácii súd uvádza, že nepovažoval za dôležité vypočítať v tomto spore samotného žalobcu, keďže na pojednávaní dňa 27. septembra 2021 právny zástupca žalobcu súdu predložil originál Zmluvy o úvere lepšia splátka zo dňa 13.02.2015, z ktorej pre súd jednoznačne vyplynulo, že túto zmluvnú podmienku uvedenú v bode 2.17 zmluvy, nemohol žalobca nijakým spôsobom ovplyvniť, keďže bola automaticky vygenerovaná so systému žalovanej. Súd z tohto dôvodu hodnotí, že táto podmienka nebola individuálne so žalobcom vyjednaná. Pokiaľ ide o žalobu o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky aj keď došlo k ukončeniu zmluvy, tu súd poukazuje na názor vyjadrený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, kde Najvyšší súd uviedol, že zánik záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy nemá právny význam. Opačný názor by znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj Smernice Rady 93/13 EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Zároveň v prípade žaloby o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa dovolacieho súdu ide o osobitný druh žaloby spotrebiteľa s cieľom domáhať sa proti porúčiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch. V prípade takejto žaloby preto podľa Najvyššieho súdu nie je potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Sporná zmluvná podmienka umožňujúca zápočet úhrad na iné plnenie než istinu úveru podľa názoru súdu predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, má za následok založenie nevyváženého vzťahu veriteľa a dlžníka v otázke plnenia dlhu. Vzťah sa tak v tejto otázke stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa tiež nepredvídateľným. Nepochybne má spotrebiteľ prioritný záujem predovšetkým na úhrade istiny. Pri nezaplatení istiny totiž musí platiť úroky z omeškania, veriteľ môže od zmluvy odstúpiť, úver predčasne zosplatiť a podobne. Táto zmluvná podmienka je nepochybne na škodu spotrebiteľa, pretože nerešpektuje jeho vôľu a oprávnené záujmy a na druhej strane umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy, čím zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Podľa súdu, ak zmluva umožňuje ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke ako je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená v neprospech spotrebiteľa. Dodávateľ finančnej služby oproti neznámemu spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou mal a musel vedieť, že nemá používať neprijateľné podmienky a má poznať aj dôsledky ich používania. Vzhľadom na tieto dôvody súd považoval žalobu o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v celom rozsahu za opodstatnenú.

17. Súd poukazuje na právny názor vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove spisová značka 20Co/144/2014 zo dňa 28. apríla 2015, v ktorom odvolací súd uviedol nasledujúce: „ Podľa § 566

ods. 2 Občianskeho zákonníka, Občiansky zákonník dáva spotrebiteľovi dispozíciu, aby plnil dlh aj predčasne a veriteľ má povinnosť čiastočné plnenie prijať. Preskúmaná zmluvná podmienka tento zámer spotrebiteľa, a to plniť dlh sťažuje, ide zároveň o podstatné zhoršenie pozície spotrebiteľa. Z ekonomického hľadiska je zásadný rozdiel, ak sa predčasne splatí istina alebo príslušenstvo. Pri znížení istiny úveru sa znižuje aj základ pre ďalšie úročenie, a preto sa odvolací súd stotožňuje s prvostupňovým súdom, že pri preskúmanej podmienke ide o podstatný odklon od zákonnej normy v neprospech spotrebiteľa, a to je dôvod k záveru o neprijateľnosti klauzuly. Sporná zmluvná podmienka je v rozpore s § 54 ods. 1 v spojení s § 33 Občianskeho zákonníka.“

18. Podľa názoru Krajského súdu v Prešove spisová značka 6Co/161/2011 „Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú pokiaľ sú nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka. Ide o akúsi jednostrannú kogentnosť ustanovení. Z hľadiska zásad, na ktorých stoja občianskoprávne vzťahy a ich povahy, sa aj v súčasnej dobe dá vyvodiť to, že pri plnení peňažného dlhu sa plnenie má najprv započítať na istinu a až potom na úroky v prípade, ak dlžník neurčí inak. Právna úprava však reaguje na situácie, keď priamo v zmluve si poskytovateľ priamo vymienil, že plnenie dlžníka sa bude najprv započítavať na úroky a až potom na istinu. Takáto podmienka by mohla byť ponímaná ako neprijateľná podmienka v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka. Pre slabšiu zmluvnú stranu, ktorá nemala možnosť ovplyvniť podstatu tejto podmienky nie je jedno, či sa jej plnenie započítava najprv na vysoké úroky a až potom na istinu. Zákonodarcia preto považuje za významné zdôrazniť v občianskoprávných vzťahoch v právnom myslení konsenzuálne akceptovateľnú zásadu, že pri čiastočnom plnení peňažného dlhu má právo označiť časť dlhu, ktorý plní výlučne dlžník a ak tak neučiní, neprechádza toto právo na veriteľa, ale použije sa dispozitívna právna norma.“ Súd na doplnenie argumentácie uvádza aj Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS. 55/2001 - 19 zo dňa 24.02.2011, kde Ústavný súd uviedol, že pokiaľ je zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa názoru súdu, ak zmluva umožňuje ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke akou je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenia zmluvy vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej zmluvy, ide vždy o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá v zmysle zákona je absolútne neplatná. Dodávateľ finančnej služby oproti neznámemu spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou mal a musel vedieť, že nemá používať neprijateľné zmluvné podmienky a má poznať aj dôsledky ich používania. Žalobca musí počítat s tým, že nárokom majúcich svoj základ v nekalej podmienke a jej použití súd nemôže poskytnúť právnu ochranu (rozsudok Krajského súdu v Prešove 6Co/39/2011 - 86 zo dňa 20. septembra 2011).

20. Z vyššie uvedeného dôvodu tak súd žalobe žalobcu v časti o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v celom rozsahu vyhovel.

21. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol vo vzťahu k žalovanému v celom rozsahu úspešný, z tohto dôvodu mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník postupom podľa § 262 CSP.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.